Tertio quia ꝑ baptismū christi spūaliter aperit nobis introitus regni cele-
stis. qui primo hoī ꝑclusus erat ꝑ peccatū. Unde baptizato xp̄o aperti sunt celi.
vt ostenderet ꝙ baptizatis patet via in celū. Ad argumentū qd̓ fiebat in op
positū respondet ꝙ illa aptio non fuit corpalis ꝙ realiter celū fuisset diuisuȝ.
sed videbat apiri. sicut in coruscatione vident aperiri. Tantus eīn splendor
fulsit suꝑ xp̄m baptizatū vt viderentur celi aperti. Consequenter patet ꝯclu-
sio de ꝯueniētia descensus spūssancti suꝑ christū babtizatū. Dicimus ei ꝙ cō
ueniēnter dictū ē ꝙ spūssanctus suꝑ eū descendit. ⁊ in specie columbe. Et hoc
duplici rōe. Prima ad demonstrandū plenitudineȝ gratie in xp̄o. Secunda
rō ē. vt suꝑ oēs baptizatos inuisibilit credat descendere. Omes ei q̇ baptismo
xp̄i baptizant spūmsanctū recipiunt. nisi ficte accedant. ſm illud Math. iij.
Ipse vos baptizabit in spū sancto. Et ideo ꝯueniēns fuit vt suꝑ baptizatū dnȝ
spūssanct⁹ descenderet. ⁊ hoc in spē colūbe ꝓpter dispositōȝ que requirit in ba
ptizato. vt scȝ fictus non accedat. q2 dr̓ Sap̄. j. Spūssanctus discipline effu-
giet fictum. Columba eīn ē aīal simplex ⁊ astutū ⁊ dolo carens. Ad rōnem
in oppositū respondet ꝙ vt dicit Augustinus. Christus in baptismo corpus
suū. i. ecclesiā ꝑfigurare dignatus ē. in qua baptizati accipiunt spūmsanctum
Et hoc ē qd̓ dictū ē in secunda causa assignata q̄re descendit spūssanct⁹ super
xp̄m baptizatū. Ceterum de voce patris audita. patet conclusio. qm̄ conue-
niēns fuit vt baptizato xp̄o vox patris audiret. tū primo vt ostenderet ꝙ ꝑ ba-
ptismū baptizati fiunt spūales filij Joh. j. Dedit eis potestatē filios dei fieri.
Secundo q2 in baptismo xp̄i non solū representat exempluȝ ⁊ efficacia. ſ etiā
forma baptismi. que ē in noīe patris ⁊ filij ⁊ spūssancti Mat. vlt. Euntes do
cete oms gentes baptizantes eas in noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ spūssancti. Et iō in ba-
ptismo christi vt hieronimus ait. Misteriū trinitatis demonstrat. fili⁹ in na
tura hūana baptizat. spūssanctus in spē columbe descendit. patris vox testi-
moniū filio ꝑhibentis audit. ⁊ iō conueniēns fuit vt in illo baptismo pater
declararet in voce. Ad argumentū in oppositū respondet negando ꝯsequen
tiam. Et rō ē. q2 diuinitas christi non debuit oībus in eius natiuitate mani-
festari. sed magis occultari in defectibus infantilis etatis. sed qn̄ ꝑuenit ad
ꝑfectā etatem in qua oportebat eum docere ⁊ miracula facere ⁊ hoīes ad se cō
uertere. tunc testimonio patris erat eius diuinitas indicanda. vt eius doctri-
na credibilior fieret. Unde ⁊ ipse dicit Joh. v. Qui misit me pater ipse testimo
niū ꝑhibet de me. ⁊ hoc p̄cipue in baptismo ꝑ quē hoīes renascunt in filios di
adoptiuos. Filij aūt adoptiui instruunt ad similitudinē filij naturalis. Unde
Hilarius dicit suꝑ Matheum Q2 suꝑ iesum baptizatū descendit spūssanct⁹
⁊ vox patris audita ē dicentis. Hic ē filius meus dilectus. vt ex his que ser-
uabant in christo. cognosceremus post aque lauacꝝ. ⁊ de celestibus partibus
sanctū in nos spūm auolare ⁊ paterne vocis adoptione dei filios fieri.

Dn̄ica. i. post octauas epiphanie. est euāgeliū. In illo tp̄e
Nuptie facte sunt in chana galilee ⁊c̄. Joh. ij. Circa qd̓ possunt disputari se
quentes q̄stiones. Prima Utrꝫ xp̄c debuit miracula facere Secunda. vtrꝫ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-179/0376
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG